

Una primera anàlisi del DIEC2

En aquestes pàgines se sintetitza una primera anàlisi del DIEC2 per ajudar els professionals de la llengua catalana i el públic en general a fer-se una idea de les principals característiques de l'obra i de la utilitat que ofereix com a nova guia per a l'ús de la llengua estàndard. Es conclou que el DIEC2 presenta millores tècniques en relació amb el DIEC, però la tasca realitzada ha estat incompleta i els progressos insuficients.

Introducció

El DIEC és el diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans. Està sancionat pel Ple de la corporació i, per tant, és una obra col·lectiva i institucional. Com a obra acadèmica de referència normativa, estableix la forma i el significat dels mots reconeguts com a propis i generals del català, amb la idea, a més, de fer palès que una llengua correcta no és monosistemàtica, sinó plural, tant pel que fa a l'extensió com a la diversitat dels registres. És, alhora, un diccionari que constitueix una actualització del DGLC de Pompeu Fabra.

El DIEC2, la segona edició del DIEC, manté la continuïtat del projecte. En l'elaboració s'hi han aplicat alguns criteris que els terminis de publicació de la primera edició van obligar a ajornar i s'han volgut prendre en consideració les observacions relatives a la primera edició que usuaris de diferents àmbits havien fet mitjançant manifestacions escrites o verbals. El DIEC2, a més, incorpora algunes novetats quant als criteris lexicogràfics i respon a la voluntat de la Secció Filològica de mantenir el diccionari actualitzat. Per això, s'han revisat i ampliat la nomenclatura i les definicions tant del lèxic comú com del lèxic d'especialitat. En la taula comparativa següent es mostren unes quantes dades quantitatives relatives al diccionari de Pompeu Fabra (1932) i a la primera (1995) i segona (2007) edicions del diccionari de l'IEC (vg. *Butlletí* 2007):

	DGLC	DIEC	DIEC2	DIEC2/DIEC
Nombre total d'articles	51.791	67.566	69.988	+2.422
Nombre total de subentrades	8.643	17.000	17.343	+343
Nombre total d'accepcions	75.522	120.000	132.460	+12.460
Nombre total d'exemples	37.903	44.000	50.234	+6.234

En aquestes pàgines es fa una exposició sintètica d'una primera anàlisi del DIEC2. El propòsit és ajudar els professionals de la llengua catalana i els usuaris de l'obra a fer-se una idea general de les principals característiques del DIEC2 i de la utilitat que ofereix com a nova guia per a l'ús de la llengua estàndard.

La principal característica tècnica que distingeix el DIEC2 del DIEC és la numeració de les accepcions i les subaccepcions. Es tracta d'un progrés notable, que permet una consulta del diccionari més còmoda i clarificadora, com es mostra en els articles que, confrontats, es reproduïxen tot seguit:

Numeració de les accepcions i les subaccepcions

DIEC	DIEC2
inflamar v. tr. Encendre (alguna cosa que cremi amb flama). <i>La metxa serveix per a inflamar la pólvora de la mina.</i> pron. <i>S'ha inflammat el petroli del llum.</i> FIG. <i>L'amor, el zel, que inflamen el seu cor, el seu ànim.</i> Inflamat d'amor. Causar una inflamació (en un òrgan). pron. Esdevenir afectat d'inflamació.	inflamar v. tr 1 1 Encendre (alguna cosa que cremi amb flama). <i>La metxa serveix per a inflamar la pólvora de la mina.</i> 1 2 PER EXT. <i>L'amor, el zel, que inflamen el seu cor, el seu ànim.</i> 1 3 intr. pron. <i>S'ha inflammat el petroli del llum.</i> tr. 2 1 Causar una inflamació (en un òrgan). 2 2 intr. pron. Esdevenir afectat d'inflamació. <i>Se m'han inflammat les genives.</i>

DIEC	DIEC2
privar v. tr. Fer que algú no tingui (allò de què gaudia, allò que necessita, desitja); desposseir (algú) d'allò de què gaudia; defensar o vedar (a algú). <i>Privar el fumar a algú. Privar algú de fumar.</i> Ésser algú privat de la vista. <i>Els éssers privats de raó.</i> No hi vagis: <i>t'ho privo, te'n privo.</i> pron. <i>Privar-se d'una cosa. No vull privar-me de la seva companyia. Privar-se del necessari pel superflu.</i> intr. Privadejar.	rivar v. tr. 1 1 Fer que algú no tingui (allò de què gaudia, allò que necessita, desitja). <i>Privar el fumar a algú.</i> 1 2 Desposseir (algú) d'allò de què gaudia. <i>La malaltia el va privar de la vista.</i> 1 3 Prohibir. <i>Han privat l'avi de prendre cafè.</i> No hi vagis: <i>t'ho privo, te'n privo.</i> 1 4 intr. pron. Deixar voluntàriament una cosa que es posseeix o que es podria posseir. <i>No vull privar-me de la seva companyia. Privar-se del necessari pel superflu.</i> 2 intr. Privadejar.

Una segona característica tècnica del DIEC2 és la incorporació d'exemples en alguns articles, com es mostra acarant de nou extractes de totes dues edicions:

Incorporació d'exemples

DIEC	DIEC2
acorrUAR [...] pron. Posar-se en corrua.	acorrUAR [...] intr. pron. Posar-se en corrua. <i>Les cabres s'acorrueu pels caminois.</i>
ineptitud f. Manca d'aptitud per a fer una cosa.	ineptitud f. Manca d'aptitud per a fer una cosa. <i>Confesso la meua ineptitud en les feines de la cuina.</i>
pugnar v. intr. [...] Esforçar-se porfidiosament.	pugnar v. intr. [...] Esforçar-se porfidiosament. <i>Pugnava per aconseguir la presidència del club.</i>

Els exemples proporcionen informació de mena diversa. Així, en el cas d'*acorrUAR* l'exemple ens orienta sobre el tipus de llenguatge en què se sol fer servir el verb. En el cas de *pugnar*, l'exemple ens informa del règim del verb, una dada que el DIEC no ens donava.

La incorporació d'exemples, de tota manera, no és general sinó que presenta limitacions. Per il·lustrar aquesta limitació reproduïm l'article corresponent a *postular*:

postular v. tr. **1** 1 Demanar amb insistència (especialment càrrecs, beneficis). **1** 2 Demanar davant dels tribunals el reconeixement (d'una relació jurídica a la qual hom considera tenir dret). tr. **2** Aceptar. tr. **3** 1 Demanar com a prelat d'una església (una persona que per dret no pot ésser elegida). **3** 2 Un postulant, pledejar (una causa de beatificació o de canonització) **3** 3 intr. Demanar d'ésser admès en un orde religiós. tr. **4** Formular un postulat.

L'article ofereix, entre accepcions i subaccepcions, set sentits del verb, però cap no presenta exemple. Cal tenir en compte que un verb com *postular*, que no pertany al lèxic més habitual dels parlants, és un dels que més clarament necessitaria exemples.

Incorporació de definicions

El DIEC, seguint el DGLC, oferia accepcions sense definició, només amb exemple. En el DIEC2 aquest problema s'ha solucionat incorporant definicions:

En determinats casos, però, la solució ha estat simplement substituir una marca d'ús per una altra, com s'il·lustra tot seguit:

DIEC	DIEC2
capaç [...] És <i>capaç de tot</i> . <i>Capaç de testar</i> .	capaç [...] És <i>capaç de tot</i> . 2 2 Que té la capacitat legal per a fer alguna cosa. <i>Capaç de testar</i> .

En casos com aquest la solució més lògica hauria estat la redacció d'una definició, un recurs a l'abast si tenim en compte que altres diccionaris catalans, dels quals s'hauria pogut seguir l'exemple, ja en presenten, com ara el GD62:

DIEC	DIEC2
galopant <i>adj.</i> Que va al galop. Fig. <i>Una tisi galopant</i> .	galopant 1 <i>adj.</i> Que va al galop. 2 <i>adj.</i> PER EXT. <i>Una tisi galopant</i> .

galopant *adj fig* Es diu d'un procés, una evolució que experimenta un creixement extremament ràpid, que no es pot aturar o dominar. *Una infecció galopant*.

Modificació d'enunciats definidors

Una altra característica que distingeix el DIEC2 del DIEC és que s'han modificat, fent-los més clars o més correctes, alguns enunciats definidors, com es pot veure amb aquestes mostres:

DIEC	DIEC2
anxova <i>f.</i> Seitó.	anxova <i>f.</i> Seitó, especialment l'adobat amb sal.

DIEC	DIEC2
pagà -ana <i>adj.</i> [...] <i>adj.</i> i <i>m.</i> i <i>f.</i> Dit de qui adora falsos déus, per oposició als fidels de les tres religions monoteistes: el cristianisme, el judaisme i l'islamisme. [...]	pagà -ana <i>adj.</i> [...] <i>adj.</i> i <i>m.</i> i <i>f.</i> Que no professa cap de les tres religions monoteistes: el cristianisme, el judaisme i l'islam. [...]

En el cas del segon mot el que hi ha al DIEC2 és el propòsit de redactar una definició més neutra ideològicament, un propòsit que ?en relació amb el DGLC? ja tenia el DIEC i que ara el DIEC2 manté i afina.

Ara: com passa amb altres de les característiques examinades, també en aquest punt la tasca realitzada és incompleta, de manera que encara queden al DIEC2 definicions poc clares o amb informació confusiónaire, com es veu, per exemple, en l'article corresponent a *influir*:

influir 1 v. *intr.* Els astres, exercir llur acció sobre algú o sobre alguna cosa. *Abans creien que els astres influïen sobre els destins dels homes.* **2** v. *intr.* Produir un efecte en algú o en alguna cosa d'una manera insensible, indirecta. *La calor influeix sobre la vida. Les lleis influeixen sobre els costums. La ignorància i la misèria influeixen a fer tornar els homes perversos. Influir sobre l'ànim dels jutges.*

No s'explica el protagonisme que té la primera accepció, trobadissa en el català antic però avui obsoleta. Però encara s'explica menys l'enunciat definidor de la segona accepció, ja que en català el verb *influir* no s'usa exclusivament per indicar que es produeix un efecte de manera insensible o indirecta. Amb aquesta definició a la mà, resultaria que una frase com «Joan Fuster va reconèixer que Montaigne li havia influït» seria incorrecta. El panorama esdevé més confusoriari si tenim en compte que al costat d'*influir* hi apareix l'entrada *influenciar*, amb la definició següent: «Exercir la seva influència (sobre algú o alguna cosa)». Un consultant escrupolós del diccionari podria concloure, erròniament, que quan es vol fer referència a una influència directa o sensible és prescriptiu usar *influenciar*.

Aquesta feina incompleta de revisió de les definicions afecta altres mots, el significat dels quals no queda prou clarament establert. El verb *instaurar* és definit així: «Establir de nou». D'acord amb una interpretació possible d'una part de l'enunciat (*de nou*, 'una altra vegada'), resultaria que una frase com «El peronisme és el moviment polític instaurat per Perón a l'Argentina el 1946» és una frase incorrecta o falsa.

En el DIEC2 s'han eliminat entrades i accepcions errònies o obsoletes. Així, ja no hi trobem *alapidar* (forma antiga de *lapidar*), *austruç* (mot no prou documentat que era al diccionari de Fabra), *llostra* (mala grafia de *llostre*), *substratum* (cultisme que ha quedat substituït per *substrat*) o *tenedor/tenedora* (castellanisme per *tenidor/tenidora*). Tot i així, el diccionari encara conserva accepcions obsoletes o errònies, com comprovem quan consultem els verbs *imposar* o *insistir*:

imposar [...] **5** tr. Instruir en una cosa. *El vaig imposar en gramàtica.*

insistir 1 v. *intr.* Una cosa, descansar sobre una altra. [...]

A més, hi ha abundant lèxic obsolet o en recessió sense la marca corresponent: *abacallanar-se*, *àdhuc*, *automòbil esport*, *balcona*, *ensems*, *hebdòmada*, *mitjançant que* ('a condició que'), *mitjançar*, *quelcom*, *sabatitzar*, *tranuitar* i altres.

Racionalització en la distribució de les unitats fraseològiques

En contrast amb el DIEC i amb bona part de la tradició lexicogràfica catalana, el DIEC2 introdueix elements de sistematització en la distribució de les unitats fraseològiques. Les unitats apareixen a l'article corresponent al mot que fa de nucli sintàctic del conjunt. Així, *bronze d'alumini* passa del lema *alumini* al lema *bronze*. La subentrada *parlar com un llibre* no apareix a l'article *llibre*, com en la primera edició, sinó a l'article *parlar*, nucli del sintagma verbal. Les subentrades amb dos nuclis sintàctics figuren en més d'un article: *no ésser ni carn ni peix* és a l'article de *carn* i al de *peix*. Les subentrades constituïdes per nuclis verbals molt productius o amb un significat molt general *agafar*, *anar*, *arribar*, *córrer*,

Eliminació d'entrades i accepcions errònies o obsoletes

deixar, etc. (vg. la llista completa a DIEC2: LXV)? apareixen dins l'article que correspon al substantiu que fa de complement principal. Així, *donar gat per llebre* apareix a *gat*, i no pas a *donar*.

Inadequació en la representació d'unitats fraseològiques

Si, com hem vist, en el tractament de les unitats fraseològiques s'han fet progressos, en aquest àmbit els progressos són encara insuficients. En la frase «Sé que em retallaran quan jo no hi sigui» hi apareix el verb *retallar* amb el sentit figurat, viu avui en determinades àrees, de 'criticar'. El DIEC2 introdueix aquest sentit incorporant-lo a una estranya subentrada que representa una unitat fixa inexistent:

retallar [...] **4 tr. retallar algú absent** Dir-ne els defectes.

Es detecten altres insuficiències en la representació de la fraseologia, sobretot relatives a aspectes d'informació sintàctica. La unitat *donar la llauna* està lematitzada en la forma *donar la llauna a algú*. Aquesta representació té un defecte i una qualitat. El defecte és que la lematització és inadequada, per tal com el segment *a algú* no pertany pròpiament a la locució. La qualitat és que lematitzar la unitat d'aquesta manera podria ser un sistema per informar el lector del complement verbal que la locució regeix. Però, dissortadament, la qualitat esdevé sovint defecte: en aquest cas, el lector podria pensar que *donar la llauna* sempre porta complement indirecte, i que és incorrecta, per tant, una frase com «Saps fer res, a part de donar la llauna?». Un comentari anàleg pot fer-se d'altres locucions, com ara *donar gat per llebre*. En aquest cas la locució té al DIEC2 la forma *donar gat per llebre* (i no, en canvi, *donar gat per llebre a algú*), i ara el que podria deduir erròniament el lector és que és incorrecte adjuntar-hi el complement («Li van donar gat per llebre»).

Contenció fraseogràfica

El DIEC2 segueix la línia del DGLC i del DIEC i es mostra auster, potser en excés, a l'hora de recollir unitats fraseològiques. Així, no n'hi trobem de tan freqüents com *predicar en el desert*, *de ca l'ample*, *article de fons*, *un cas com un cabàs*, *de vint-i-un botó*, *de colló de mico*, *mentida podrida*, *per donar i per vendre o fer fora* (més detalls a Morvay, en premsa).

Reducció de les marques valoratives

D'acord amb una decisió de la Secció Filològica, al DIEC2 s'han reduït considerablement les marques valoratives. Així, desapareixen les etiquetes específiques que al DIEC indicaven l'ús absolut de les entrades (*ABS.*), l'ús «abusiu» (*ABUS.*), l'ús despectiu (*DESP.*), els usos hiperbòlics (*HIPERB.*) i altres. En canvi, s'ha cregut convenient de mantenir les marques *ANT.* ([emprat] antigament), *EN REC.* ([sentit] en recessió), *OBS.* ([mot/sentit] obsolet), *PER EXT.* ([sentit] per extensió), *POP.* ([emprat] popularment) i *VULG.* ([emprat] vulgarment; [mot] vulgar) (vg. DIEC2: xv-xvi).

Tractament dels neologismes: incorporacions i absències

La persona que consulti el DIEC2 per buscar si s'hi recullen neologismes com *mòdem*, *pírcing*, *router* i *ortorèxia* descobrirà que sí que hi figuren els dos primers, però no els altres dos. En el terreny dels neologismes de la llengua general, doncs, el DIEC2 ha fet un esforç per posar-se al dia. Al costat de

mòdem i *pírcing* n'ha recollit d'altres com *abduir* ('un extraterrestre, segrestar'), *agroturisme*, *alienígena*, *bodi*, *burca*, *caravàning*, *carpaccio*, *càsting*, *ciberespai*, *correu electrònic*, *delfinari*, *escanejar*, *estressar*, *euro*, *gihad*, *implementar* ('posar en pràctica'), *internauta*, *lífting*, *light* ('baix en calories'), *lloc web*, *museïtzar*, *nominar*, *web* (nom masculí), *pàgina web*, *ítem* ('element'), *referenciar*, *xador* i *zàping*.

En canvi, el qui consulti el DIEC2 hi buscarà debades mots com *aerolínia*, *art toy*, *bícing*, *biòpic*, *bloc*, *brunch*, *bullying*, *CD*, *chick-lit*, *customitzar*, *DVD*, *email*, *euroconnetor*, *externalitzar*, *fashion*, *fashionista*, *fidelitzar*, *franquiciar*, *GPS*, *infodèmia*, *luxorèxic*, *metrosexual*, *mobbing*, *ortorèxia*, *pesca electrònica*, *phishing*, *pilot* (adj.), *podcàsting*, *ratllar* ('cansar, empipar fent-se pesat'), *router*, *spam*, *sistema de posicionament global*, *trendsetter*, *übersexual*, *vigorèxia* o *wiki*.

La persona que consulti el DIEC2 per buscar mots usuals de caràcter més o menys conflictiu com *hòstia*, *súper*, *barco* i *guai* descobrirà que els dos primers sí que s'hi recullen, però els altres dos no. En el terreny del lèxic general usual el DIEC2 també ha fet un esforç per posar-se al dia. Així, recull unitats com *a boqueta nit*, *a l'alça*, *a petició de*, *aixecar acta*, *així i tot*, *anar* (o *venir*) *mal dades*, *bala perduda*, *bingo*, *clarificar* ('posar en clar'), *clicar*, *col·leccionable*, *de seguida que*, *en curs de*, *este/esta*, *expedientar*, *extraescolar*, *grappa*, *hereu escampa*, *hòstia* ('mastegot'), *hòstia!* (interjecció), *inlús* ('fins i tot'), *justa la fusta!*, *lumpen*, *mudat*, *opositar*, *per antonomàsia*, *pica-pica*, *pontificar*, *progre*, *progressia*, *quibuts*, *rebeca*, *si fa no fa*, *verduleria*, *súper* i *via* ('a través de').

En canvi, el qui consulti el DIEC2 hi buscarà debades mots com *abertzale*, *aforament* ('capacitat d'un local'), *agència/servei d'intel·ligència*, *alcaldable*, *apoiar*, *bocata*, *bolleria*, *cacau* ('desordre, merder'), *enxufat*, *eslip* (hi surt només com a nom per a la peça de roba masculina), *flipar*, *gintònic*, *lobby*, *macarra*, *mani*, *maquetisme*, *maria* ('assignatura fàcil i poc valorada'), *marxós*, *mec-mec!*, *mèdia* (m. pl.), *menfotista*, *merci*, *nòria* ('roda del parc d'atraccions'), *ostres!*, *pareo*, *passota*, *passotisme*, *patera* (hi surt *pastera*), *periclitat* ('tornar-se obsolet'), *primar* ('concedir una prima'), *punk*, *retratar-se* ('posar-se en evidència'), *sisplau*, *tia* ('noia, dona'), *traumar*, *viking* (hi surt *víking*), *vivenda* o *xutar-se* ('drogar-se').

Al DIEC ja no hi trobàvem cap lema amb la marca de dialectalisme. Amb el DIEC2 s'ha anat més enllà i s'ha suprimit també l'expressió «En algunes contrades» que apareixia en certes definicions. Segons l'IEC, aquesta expressió, a més de no concretar contrades, no s'aplicava igualitàriament a totes les entrades que podrien dur-la. Eliminar-la és una decisió que contribueix a evitar jerarquitzacions, ja que al capdavall una bona part del lèxic és, descriptivament parlant, dialectal.

Pel que fa a la variació territorial de la llengua, l'absència de marca no equival, però, a desatenció. Entre els mots incorporats al DIEC2 hi ha *aute* ('en dret processal andorrà, interlocutòria'), *dèsset* ('disset', propi del valencià), *dihuit* ('divuit', propi del valencià), *donja* ('embotit típic d'Andorra'), *gèl·lera* ('gerla', peix, propi del balear), *idò* ('doncs', propi del balear), *pitavola* ('papallona', propi de l'andorrà) i *raonador del ciutadà* ('defensor dels interessos dels ciutadans d'Andorra').

Tractament del lèxic usual conflictiu: incorporacions i absències

La variació territorial de la llengua

Formació de mots

Al DIEC2 no hi trobarem *micropís*, *autoexpulsar-se*, *macroconselleria* ni *sobreestructurar-se*. L'usuari que considerés que això implica que aquestes paraules són incorrectes cometria un error. Els autors del diccionari fan notar (DIEC2: LXV) que els compostos i derivats ben formats, encara que no figurin al diccionari, pertanyen al català correcte. I, de fet, donen exemple amb articles com aquest:

afro- Forma prefixada del mot ll. *afer afra afrum* 'africà'. Ex.: *afroeuropèu*, *afrocubà*.

En aquest article es recullen dos mots, *afroeuropèu* i *afrocubà*, que després no figuren al leuari de l'obra. El que n'hem de deduir, lògicament, és que el DIEC2 vol indicar que són mots que estan adequadament formats i, per tant, que són correctes encara que no tinguin entrada pròpia.

En l'àmbit de la formació de mots cal destacar, a més, la tasca que s'ha fet de revisió dels afixos, com a conseqüència de la qual se n'han afegit 516. Entre altres, *-cefàlia*, *filmo-*, *horti-*, *immuno-*, *-màtica* o *-plàstia*.

El règim verbal

Pel que fa a la representació del règim verbal, s'ha millorat parcialment l'etiquetatge. L'etiqueta *v. pron.* del DIEC s'ha desdoblada al DIEC2 en dues etiquetes: *v. tr. pron.* i *v. intr. pron.* (vg. DIEC2: xv i LXVII). Observem-ho amb un exemple: Malgrat això, encara convindria continuar progressant, ja que perviuen indistincions tipològiques que priven l'usuari d'informació important. No es representen de manera diferent els verbs intransitius purs (també dits inergatius) i els verbs intransitius amb complement altre que el complement directe:

DIEC	DIEC2
empassar-se <i>v. pron.</i> Fer-se passar (quelcom) gola avall [...]	empassar-se <i>v. tr. pron.</i> 1 Fer-se passar (quelcom) gola avall [...]

a) Verb intransitiu pur (inergatiu):

repapiejar *v. intr.* Tenir afeblides les facultats mentals a causa de la molta edat. *Pobre vellet! ja repapieja.*

b) Verb intransitiu amb règim altre que el complement directe:

condescendir *v. intr.* Dignar-se a consentir alguna cosa a algú, prestar-se a. *Condescendir a la voluntat, als precs, d'algú.*

La persona que consulta el diccionari es pot trobar amb un article com aquest:

abdicar *v. tr.* Renunciar (a alguna cosa que hom posseeix). *Ha abdicat la seva autoritat.* [...] **3** *intr.* Renunciar al poder suprem. *El rei abdicà.*

I pot ser que dubti si la segona accepció només informa que el verb admet l'ús absolut (com a intransitiu pur, doncs) o si també informa que el verb admet l'ús intransitiu amb complement preposicional, com el trobaríem en la frase «Va abdicar de la corona».

Pel que fa als aspectes d'ús, el DIEC2 admet alguns règims verbals fins ara exclosos de la normativa oficial, com ara *desagradar* + CI («No li desagradava anar

a la platja»), *dignar-se* + oració d'infinitiu («S'ha dignat respondre»), *interessar* + CI («Li interessa la música cubana») i *ocórrer-se* + CI («Se li ha ocorregut una bona idea»). També admet usos o règims que poden suscitar neguit, confusió o desacord. És el cas de *celebrar* ('tenir lloc'), *dubtar* + *ho* (que ja figurava al DIEC), *raure en* ('consistir, tenir precisament el seu lloc') o *rumorejar* (intr.). I exclou de la normativa oficial altres usos prou generalitzats o que han estat acceptats per altres obres o autors: *abdicar de*, *acabar amb* ('liquidar, fer morir'), *apropiar-se de*, *clicar* + CD, *encantar* + CI, *encapritxar-se de*, *entendre de*, *recordar-se'n de*, *saltar-se* + CD, *somiar amb*, *sortir-se'n de*, *teclejar* + CD o *xutar* + CD.

El DIEC2 presenta millores tècniques en relació amb el DIEC. Constitueix un pas endavant. Però la tasca realitzada ha estat incompleta i els progressos insuficients. De cara a l'ús de l'obra com a guia normativa cal tenir en compte que encara hi ha informació procedent del DIEC que desorienta en diversos aspectes l'usuari de la llengua catalana.

Quant al tractament dels neologismes i del lèxic conflictiu, el DIEC2 representa un esforç d'actualització. No resulta fàcil, de tota manera, fer-se una idea dels criteris que han menat a acceptar determinats mots i accepcions i a bandejar-ne d'altres.

Butlletí (2007) = *El Butlletí de l'IEC* (13 abril 2007), núm. 106, <http://www.iecat.net/butlleti/106/actiu.htm>. [Conté informació institucional sobre el DIEC2 i enllaços amb documents amb informació complementària.]

DGLC=FABRA, Pompeu. *Diccionari general de la llengua catalana*. Barcelona: Catalònia, 1932.

DIEC=IEC. *Diccionari de la llengua catalana*. Barcelona; Palma; València: Edicions 3i4: Edicions 62: Moll: Enciclopèdia Catalana: Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1995.

DIEC2=IEC. *Diccionari de la llengua catalana*. 2a ed. Barcelona: Edicions 62: Enciclopèdia Catalana, 2007. En línia: <http://dlc.iec.cat/>.

GD62 = *Gran diccionari 62 de la llengua catalana*. Barcelona: Edicions 62, 2000.

MORVAY, Károly (en premsa). *Ressenya del DIEC2. Estudis Romànics*.

Conclusions

Referències

